

A hachanah for 11 Nissan 5785 with
Rabbi Shais Taub – SoulWords

Day 15
Eve of 25 Adar

אגרות קודש
כרך ט
ב'תרמא

“Remaining Connected to the Rebbe”

Printed in Igros Kodesh vol. 9, letter 2,641

B"H, 8 Iyar, 5714
Brooklyn

The Honorable and Esteemed Chassid, Rabbi Nissan
[Nemanov],

I confirm the receipt of your letter dated the 2nd of Iyar and thank you for the good news that the exam results of the students show they are learning well and certainly also in matters of Yirat Shamayim (fear of Heaven). May the Almighty grant him and them success, and through [their efforts] in creating an opening, which proportionally is like the tip of a needle, may Heaven open for them a passage – which even by the standards of Heaven is considered as wide as the entrance hall [of the Beis Hamikdash].

Certainly, it is unnecessary to remind you of the great necessity to begin the efforts early on so that students can come to study during their vacation, and perhaps even before that. This also applies to the students from Beit Rivka. If you can encourage them, it will certainly help, even though I wrote to them directly. Don't take this lightly, because aside from the well-known saying of the Baal Shem Tov that for one good deed in either the material or spiritual realm for a single person, it is worth

ב"ה, ח' אייר, תשי"ד

ברוקלין.

הרה"ח הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ מוהרנ"ן

שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו מב' אייר, ות"ח על הבשורת אשר הבחינה של התלמידים הראתה אז זיי לערנען גנץ גוט וברדאי גם בענינים דראת שמים... והשי"ת יצליחו ויצליחם שע"י פתיחה שהיא בערך דלמטה כחודת של מחט יפתחו מלמעלה כפתחו של אולם שגם בערך דלמעלה נקרא זה כפתחו של אולם...

בודאי למותר לעוררו על ההכרח הגמור להתחיל בעוד מועד במרץ שיבואו תלמידים ללמד בימי הוואקאנס ואולי באפשר גם קדם לזה וכן בנוגע לתלמידות דבית רבקה אם יכול לזרזם בזה בטח יעשה אף שכתבתי להם גם באופן ישר, ואל יהי הדבר קל בעיניו כי מלבד פתגם הבעש"ט הידוע שבשביל פעלה אחת טובה בגשמיות או ברוחניות לאדם אחד כדאית ירידת הנשמה למטה למשך ע' פי שנה

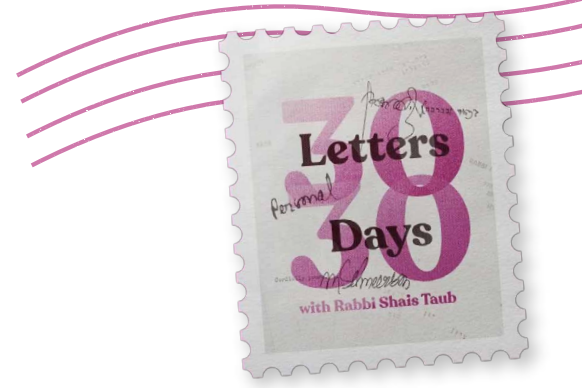

the soul's descent for 70 or 80 years, and as explained by the Alter Rebbe at the end of Chapter 25 of Tanya, that the unity above [caused by a good deed] is eternal, forever and ever. Surely, with the proper effort, a significant portion of those coming during vacation time will continue afterward in the ways of Torah and mitzvot, and some of them will also study within the walls of the Tomchei Temimim. I am waiting for good news on all of the above, and specifically in this matter.

I simply cannot restrain myself and must express my astonishment, which is beyond comprehension, about the following:

It is clear, based on ideas explained repeatedly in Chassidus, especially regarding Moshe's surprise: "From where will I get meat [to give all these people? For they are crying to me, saying, 'Give us meat to eat']," since [this request] was extremely anomalous to Moshe's spiritual stature. And even though his argument was valid, supported by the fact that Hashem said to him, "Gather for me seventy men," nevertheless, [when it actually came down to it] even the supplying of this meat was facilitated by Moshe (albeit via an intermediary).

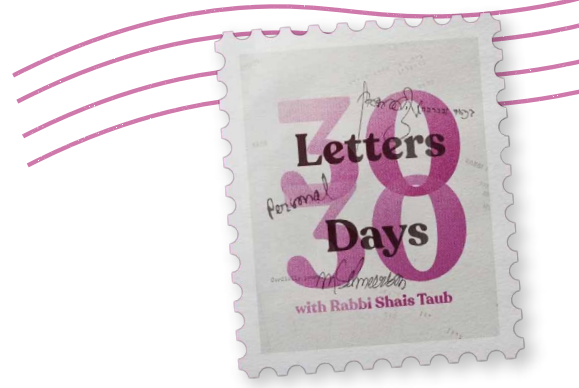
From this, it is understood that all influences and things received by Chassidim and Mekusharim [those spiritually bound with the Rebbe] must, in some way, be linked to their Nosi. The only logical conclusion from this is: since our generation was fortunate to have the Friediker Rebbe as its leader and shepherd, ergo, all matters need to be linked with him somehow. This holds true for the Anash, Temimim, and their families all the more so. Especially when it comes to matters connected to the entirety of Torah and Mitzvos, i.e., matters that are connected to Emunah, as it states: "and they believed in Hashem and in Moshe His servant." And as the Mechilta there explains, anyone who believes in a faithful shepherd is as if they believe in the One Who spoke and the world came into being.

וְעַמֵּק הַעֲנִין מִתְבָּאָר עִפְמ"ש רַבְּנוּ הַזְּקֵן
בְּתַנְיָא סוּף פָּרָק כ"ה וְיַחֲוֹד זֶה לְמַעְלָה
הוּא נִצְחֵי לְעוֹלָם וְעַד, הִנֵּה בְּרֹדְאֵי
בְּשֵׁי שְׂתַדְּלוּ בְּמַרְץ הָרְאוּי חֶלֶק חֲשׁוּב
מִהַבָּאִים לוֹוֹאקֵאנֵס יִמְשִׁיכוּ גַם אַחֲרֵי כֵן
בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה וְהַמְצֻוֹה וְחֶלֶק מֵהֵם גַּם
בְּלִמּוּדֵם בְּכִתְלֵי תוֹ"ת וְאַחֲכָה לְבִשׁוֹ"ט
בְּכָל הַנ"ל וּבַעֲנִין זֶה בְּיַחֲוֹד.

וְאֵתְּאִיפֵק לֹא אוֹכֵל לְהַבִּיא תַמְהוּנֵי וּפְלִיאָתֵי
בְּיֹתֵר וְהוּא:

מוֹבֵן ע"פ הַמּוֹבָא בַּכ"מ בְּדֵא"ח וּבַפְּרָט
בְּהַעֲנִין דְּתַמְיָהָת מְשֶׁה רַבְּנוּ מֵאִין לִי בִּשָׂר
כִּי לֹא הִי זֶה בְּמִדְרַגְתּוֹ כָּלֵל וְאֵעִפ"כ אֶף
שֶׁטַעֲנַתּוֹ חֲזָקָה הִיְתָה וְהָרְאִי שְׂאֲמָרוּ לוֹ
אֶסְפָּה לִי שְׁבַעִים אִישׁ וְגו' הָרִי בַכ"ז גַּם
הַשְּׁפַעַת הַבִּשָׂר הִיְתָה עַל יְדוֹ (אֵלָּא שֶׁהִי
גַם מִמְצַע בְּדָבָר) שְׂמִזָּה מוֹבֵן שְׂכָל
הַשְּׁפַעוֹת הַמְקַשְׂרִים וְהַחֲסִידִים צְרִיכָה
לְהִיֹּת קְשׁוּרָה בְּאִיזָה אֶפְרָן שֶׁהוּא עִם
נְשִׂאִים וְכוּ' מִכְרַח מְזָה שְׂדוּרְנוּ שְׂזָכָה
שֶׁכ"ק מו"ח אֲדוּמו"ר צוֹקֵלֵלָה"ה נִבְג"מ
זִי"ע הוּא מְנַהִיגוּ וְרוּעוּ, הָרִי כָּל הַעֲנִינִים
צְרִיכִים לְהִיֹּת קְשׁוּרִים בְּאִיזָה אֶפְרָן שֶׁהוּא
עִמוּ וְעֵאכּו"כ שְׂכָן צְרִיף לְהִיֹּת אֶצֶל אֲנִי"ש
וְהַתְּמִימִים וּב"ב שְׂיַחֲיוּ וְעֵאכּו"כ שְׂכָן צ"ל
בְּעֲנִינִים הַקְּשׁוּרִים בְּתוֹמ"צ וּבַפְּרָט
בְּעֲנִינִים הַכְּלָלִים שֶׁבָּהֶם וּבַפְּרָטִיּוֹת -
בְּעֲנִינִים הַקְּשׁוּרִים בְּאֶמּוּנָה וְכַמ"ש
וְיֵאֱמִינוּ בֵּה' וּבְמִשָּׁה עֲבָדוֹ וְאֵתְּאִ
בְּמַכִּילֵתָא שְׂכָל מִי שְׂמֵאֱמִין בְּרוּעָה נֶאֱמָן
כְּאֵלוֹ מֵאֱמִין בְּמֵאֱמָר מִי שְׂאֲמָר וְהִי
הָעוֹלָם. וְלָכֵן גְּדֻלָּה תַמְיָהָתִי בְּשִׁנּוּדֵע לִי
אֲשֶׁר דּוֹקָא בְּמַכְלָא דְמַהֲמִנּוּתָא הִנֵּה חֶלֶק

Therefore, I am greatly astonished to learn that specifically in a matter related to the “food of faith” [matzah] – some of Anash chose to receive [their matzah] elsewhere, even though it was possible to procure [matzah] from the Lishkah [office] established by the Frieddiker Rebbe – the deeds of the righteous being eternal, and thus continues to be his Lishka to this very day.

Certainly, there are rationalizations – some of which are possibly quite valid – for this: Perhaps [matzah from the Lishkah] was more expensive, or not baked as well, or there was some sort of disagreement between the salesperson and Anash, or, as others suggested, that [matzah from the Lishkah] would only be for their families, but not for themselves personally (as if one can differentiate in matters of Emunah between a Jewish adult and a Jewish child...). Yet, despite all this, it still confounds me: is it worth jeopardizing yet another possible connection to the Rebbe? Even if this [possible connection] is a remote possibility? [Is it worth] receiving matzah from another source for ‘benefits’ [that themselves] remain uncertain?!

As I don’t want to specify the offenders by name, I therefore write to you [Reb Nissan], since you – and those you have influence upon – have certainly procured Shemurah [matzah] from the bakery associated with the Lishkah, and it will therefore be easier for you to explain this concept during a Farbrengen, true to your G-d-given talents. Even in France, the aphorism of the Rebbe is certainly known that “our most inferior [product] exceeds their most superior.”

May Hashem grant us success and enable us to extend the spiritual influence of Pesach throughout the year, in a revealed way in our daily lives.

With blessing.

מאנ"ש בַּחֲרוּ לְקַבְּלוּ מִמְּקוֹם אַחַר
בֵּה-בְשִׁעָה שֶׁהִיְתָה אֶפְשָׁרִית לְקַבְּלוּ עִי
לְשִׁכָּה שְׁנֵתִיסְדָּה מִכ"ק מו"ח אֲדָמו"ר
זְדוּקָלָה"ה נִבְגַ"מ זִי"ע אֲשֶׁר פְּעֻלוֹת צְדִיק
עוֹמְדִים לְעַד וּבִמְלֵא גַם עֵתָה הִיא
לְשִׁכְתוֹ.

בְּטַח יֵשׁ ע"ז אֵיזָה תְרוּצִים וְאוֹלֵי גַם
תְרוּצִים חֲזָקִים שֶׁאֶפְשָׁר הִי בִּיקָר אוֹ שְׁלֵא
הִיו אֶפְוִיוֹת טוֹב כ"כ אוֹ שֶׁהִי אֵיזָה פְרוּד
לְבָבוֹת בֵּין מוֹכֵר הַנ"ל וְאִנִּישׁ אוֹ שֶׁכְּמוֹ
שֶׁאֲמָרוּ אַחֲרַיִם שֶׁזָּהוּ רַק בְּשִׁבִיל ב"ב
מִשָּׂא"כ הֵם בְּעֲצָמָם (וּכְאֵלוֹ אֶפְשָׁר לְחַלֵּק
בְּאֶמוּנָה בֵּין הַגְּדוֹל בְּיִשְׂרָאֵל לְהַקְטִין
בְּיִשְׂרָאֵל וּבַפֶּרֶט בְּהַנְּגַע לְחַג הַמִּצּוֹת שֶׁזָּהוּ
קְטַנּוֹת אָבָא וְהַמְשָׁל ע"ז הוּא מִתִּינוּק
אוֹכֵל מֵאֵכֶל דָּגוּן), אֲבָל אַחֲרֵי כ"ז תִּמְהָ
בְּעֵינַי, אִיז כְּדָאֵי אֵינִיצוּשְׁטֵעֶלֶען עוֹד עֵינֵן
שֶׁל קְשׁוּר עִם כ"ק מו"ח אֲדָמו"ר? וְלוֹ יְהִי
שֶׁזָּה רַק בְּסַפֵּק סַפֵּקָא בְּשִׁבִיל עֵינִינִים שְׁגָם
הֵם מְדֵי סַפֵּק לֹא יֵצְאוּ וּלְקַבֵּל מִצָּה שְׁמוּרָה
מִכָּלֵא דְמַהִימּוּתָא בְּמִקּוֹם אַחֵר.

• בֵּינּוֹן שְׂאִינֵי רוּצָה לְפָרֵשׁ בְּשֵׁם מִי שֶׁעָשָׂה
כִּנ"ל לְכֹן כּוֹתֵב הַנְּנִי הַדְּבָרִים אֵלָיו בֵּינּוֹן
שֶׁבּוֹדָאֵי הוּא וּמִשְׁפָּעֵיו לְקַחוּ שְׁמוּרָה דְדוּקָא
מִהַבְּעֵקֶרֶיִי הַקְשׁוּרָה עִם הַלְשָׁכָה,
וּבִמְלֵא בְּנִקֵּל יוֹתֵר יְהִי לוֹ לְבָאֵר הַדְּבָרִים
בְּעַת הַתּוֹעֲדוֹת בְּיַד ה' הַטּוֹבָה עֲלָיו,
וּבּוֹדָאֵי יָדוּעַ גַּם בְּצָרְפֶת פְּתִיגָם כ"ק מו"ח
אֲדָמו"ר, אֲזִי אוֹנְזְעָרַע זְבוּרִית טוֹב מְעַדִּית
שְׁלֵהֶם. וְהַשִּׁי"ת יִזְכְּנוּ וְיִצְלִיחַ אֶת כָּאו"א
לְהַמְשִׁיךְ הַמְשָׁכוֹת דַּפְסַח עַל כָּל הַשָּׁנָה
בְּגִלְוֵי בַחֲיֵי הַיּוֹם יוֹמִים.

בְּבִרְכָּה.